

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Quæ omnia ad praxim vtriusque fori, interioris scilicet, & exterioris, & ad
iurisdictionis explicationem exigenda continet

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Episcopvs An Possit dispensare cum Monialibus sibi subiectu[m] ad
retinendos annuos redditus, vel aliquos census pro suis particularibus
neceßitatibus. Allegatio CII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98639](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98639)

antea concessas intrandi virorum monasteria, vel domos, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, aliorumque Principum contemplationem, vel supplicationem concessas, & confirmatas fuerint, atque etiam iteratis vicibus renovatas, prout refert *Fr. Joan. de la Cruz d. c. 5. dub. 1. concl. 1.* ubi etiam probat sub illis Constit. non comprehendi Imperatrices, Reginas, Infantes, & apicillas, quas secum deferunt.

86 Ex verbis cuiusdam declarationis *Pij V.* constat omnibus mulieribus licere ingredi cum aliis Catholicis personis claustra, & alia similia loca, preter officinas interiores monasteriorum Regularium ex causa processionis ordinaria, scilicet, & solita, vel quando in eis Missa, & alia diuina officia celebrantur, & quando fidelium cadavera ibi sepeliuntur, atque etiam pro eis suffragia fiunt, quod insuper fas esse ait, quoties in Ecclesia Fratrum Minorum predicaretur, & pre multitudine intrare aliunde nequirent, quam per claustrum, vel alium locum eorundem Fratrum, dummodo directe ad Ecclesiam pergant, ita referunt *Campanil. d. capite 16. numero 36. Fr. Joan. de la Cruz dict. dub. 1. conclus. 3.*

87 Illustrissimus Cardinalis Alexandrinus nomine aliorum Cardinalium Congr. rescriptis Prælati Ordinis Capuccinorum sub hac prohibitione non comprehendi monasteria, seu loca eorum, quæ sunt in fieri, vel in quæ, dum fabricantur, ad hoc Conuentus ad ibi morandū non fuerit introductus, sed solum ibi aliqui habitauerint Fratres pro fabricæ potius seruitio, quā aliter, & proinde claustrum non esse talem, ut si mulieres intraret, pœnas propterea in supradictis Constitutionibus contentas incurrerent.

88 Item *Gregor. XIII.* ex sententia *Congreg. Concil. Trid.* querentibus Fratribus Minorum S. Francisci de Paula, an per supradictam Constitutionem *Pij V.* censeretur derogatum suæ regulæ, ut singulæ Domine de stirpe Regia procreatas, ac etiam omnes illius Ordinis fundatrices, quæ locorum eiusdem Ordinis septa communiora videre postulauerint, eadem honeste cum sua comitua intrare, ac deuote visitare tolerentur? fuit declaratum non censeretur derogatum quoad Regias, & fundatrices duxat, referunt *Sorb. in compend. priuileg. verbo ingredi monasteria, Campanil. d. c. 16. num. 37. in fine, Aloys. Ricc. in praxi forei ecclesiastici resolut. 544. nu. 8. in 2. edit.*

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosus, aut Religiosa solemniter professi nihil potest habere, quod in rigore vere sit proprium in particulari.
- 2 Doctores referuntur tractantes de materia *Conc. Trid. sess. 25. de Reg. c. 2.*
- 3 Regulares utriusque sexus non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis Superioribus, a quibus primo subueniendum est earum necessitatibus.
- 4 Regulari nullus Superior potest concedere facultatem retinendi aliquid ad usum irreuocabilem.
- 5 Monialibus quomodo liceat habere census, siue redditus annuos, aut quoduis peculium, ostenditur.

EPISCOPVS AN POSSIT dispensare cum Monialibus sibi subiectis ad retinendos annuos redditus, vel aliquos census pro suis particularibus necessitatibus.

ALLEGATIO CIII.

1 Religiosus, aut Religiosa solemniter professi nihil potest habere, quod in rigore vere sit proprium in particulari, ut probant *tex. in c. non dicatur, 12. q. 1. c. cum ad monasterium, §. de stat. monach.*

2 Et strictius *Conc. Trid. sess. 25. de Reg. c. 2.* de cuius materia vide *Aloys. Ricc. in collect. dec. p. 3. collect. 519. Fr. Emman. q. Reg. tom. 2. q. 57. art. 2. & q. 47. art. 5. & tom. 3. q. 29. art. 8. 10. & 12. Francisc. Leo in thesaur. forei ecclesiast. p. 2. capit. 1. numero 41. Fr. Ioan. de la Cruz de statu relig. lib. 1. capite 3. Campanil. in diuers. iuris Canonici rubr. 12. capite 7. & cap. 16. à numero 71. Valer. Reginald. in praxi forei penit. lib. 18. num. 397. cum sequent. Fr. Ludovic. Miranda in tractat. de sacris Monialibus, q. 9. Arimend. in addit. ad recopil. legum Nauar. fol. 85. & seq. numer. 58. & 63. cum sequentibus.*

3 Per quæ iura censuit sacra Congregatio Regulares utriusque sexus non posse tenere propria, sed omnia dare debere suis Superioribus, à quibus primo subueniendum est necessitatibus earum, vel eorum, quibus munera destinata fuerunt, reliquum vero conferendum in usum monasterij, referunt *Nau. comm. de Reg. m. 18. & in tract. de reddit. eccl. q. 1. n. 84. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 9. q. 2. prope fin. Francisc. Leo d. c. 1. n. 41.*

4 Unde nullum Superiorem posse concedere Monacho facultatem retinendi aliquid ad usum irreuocabilem tenent *Nau. consil. 47. nu. 2. sub tit. de Reg. in antiqu. & consil. 15. n. 2. sub tit. de monach. in nouis, plures quos refert, & sequitur Sanc. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 17. numer. 28. Aloys. Ricc. in praxi aurea resol. 194.*

5 Hinc non defuerunt qui tenuerint Moniales prædictas de licetia suorum Superiorum pro suis occurrentibus necessitatibus posse habere aliquos census, siue redditus annuos, cum per hoc non videantur ipsæ habere proprium, quia ex debita obedientia eos retinent, semper paratæ illos dimittere ad libitum Superiorum, ex quorum numero sunt *Ioan. Andr. Panorm. & Deci.* quos refert *Nauar. in repet. c. nullam, 18. q. 2. c. 3. à n. 25.* Verum in hac questione dicendum puto prædictas Moniales non licere habere census, siue redditus annuos, eo modo, quo aliquibus in partibus, ut dicitur, habentur ab eisdem, sed tamen cum debitis circumstantiis, ac moderationibus, non omnino videtur illicitum easdem habere quosdam redditus vitalitios, ex quibus possint viuere, ac succurrere, & providere suis particularibus necessitatibus, pro victu, & vestitu, & aliis quæ sibi à monasterijs non suppeditantur, & hoc casu eos habentes non peccare, nec *Conc. Trid.* contravenire, quod tantum locum habet in redditibus, ut propriis, & irreuocabilib. per Prælatos, & sine eorum licetia distrin-

Gg ij

hendis. Colliges hæc ex Cordub. in tract. caſuum enſien. quaſtione 34. Nauar. commento 2. de Regularibus numero 14. Azori. inſtitut. moral. parte 1. libro decimo ſecundo, capite 9. quaſtione ſecunda. Fr. Ioann. de la Cruz. d. capite 3. dub. 2. Fr. Ludovic. Miranda d. quaſtione 9. articulo 1. conſuſ. 2. Monialis enim retinens proprium cum ſupradictis moderationibus deliſcentia Ordinarij, vel Superioris non dicitur contravenire profeſſioni, nec voto paupertatis, Rot. Roman. deciſione 216. numero 12. par. 2. in nouiſſ. Galet. in margarita caſuum conſcient. verbo Monialis, penult. Et ex eadem reſolutione tenendum puto licitum eſſe Monialibus cum debita moderatione de licentia ſuorum Prælatorum habere aliquod peculium, non tamen illud expendere in quos voluerint vſus etiam de eorundem licentia, vt tenet Fr. Lhd. Miranda d. q. 9. art. 2. conſuſ. vnic.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur agentes de materia Conc. Trid. ſeſſ. 27. de Reg. c. 18.
- 2 Religioſi ſtatus, non precibus, vi, aut metu eſt aſſumendus, ſed cum maxima libertate.
- 3 Virginem inducentes monaſterium ingredi, non incidunt in excommunicationem comminam a Conc. Trid. ſeſſ. 25. de Reg. cap. 18.
- 4 Hæredem mulierem inſtituens ea lege, vt monialis fiat, ſi minus ad monaſterium bona pertineant, non incidit in excommunicationem litam contra cogentes Virginem monaſterium ingredi.
- 5 Cogentes faminam ad monaſterij ingreſſum non vt proficiatur, nec vt habitum ſumat, ſed vt ibi ſeculari reſtento educetur, incidit in excommunicationem Concilij Tridentini ſeſſione 25. de Regularibus, caput. decima octau.
- 6 Patres, & fratres, qui filias, ſororesque, aut habitum religionis ſuſcipere, vel votum, aut profeſſionem emittere cogunt, in excommunicationem incurunt.
- 7 Cogens Virginem monaſterium ingredi ingreſſum non ſequuto in nullam excommunicationem incurrit.
- 8 Regularis prætendens ſe per vim ingreſſum Religionem, aut nulliter profeſſum fuiſſe intra quinquennium tantum poteſt cauſas nullitatis ſua profeſſionis coram Ordinario, & Superiore religionis deducere.
- 9 Doctores referuntur agentes de materia Conc. Trid. ſeſſ. 25. de Reg. c. 19.
- 10 Milites S. Ioannis Hieroſolymitani comprehenduntur ſub decreto Concilij Trident. ſeſſ. 25. de Regularib. capite 19.
- 11 Ordinarius, coram quo, & Superiore Regulari nulliter profeſſus poteſt intra quinquennium cauſam nullitatis ſua profeſſionis deducere, ſi etiam ſit Superior monaſterij, ſufficit quod ſolus procedat.
- 12 Regularis deducens intra quinquennium nullitatem profeſſionis tenetur eam probare coniunctim coram proprio Superiore Regulari illius monaſterij, in quo profeſſionem emiſit, & coram Ordinario illius loci, ubi exiſtit monaſterium, in quo profeſſus eſt.
- 13 Reclamatio de nullitate profeſſionis facienda eſt habitus religionis retento.

14 Cauſe nullitatis profeſſionis nullæ ita ſunt proponendæ coram Superiore, & Ordinario copulatiue, et nullo modo poſſit Superior per ſe ſolum de illis cognoscere.

15 Regulari prætendenti profeſſionem eſſe nullam, ſicut licet cauſas nullitatis coram Superiore ſuo, & Ordinario proponere, an ita ipſe Superior coram eodem Ordinario illas deducere poſſit, vt e monaſterio religionis dimittat, illo nihil proponente remiſſiue.

16 Quinquennium intra quod dici poteſt profeſſio nulla, incipit a die, quo quis expreſſam emiſit, in tacita vero a die, quo fecerit actus ſolummodo profeſſus proprios.

17 Quinquennio elapſo poteſt audiri Regularis deducens cauſam nullitatis ſua profeſſionis, ſi intra illud non potuit reclamare.

18 Profeſſionem aſſerens fuiſſe metu factam, & cauſam metus duraiſſe, etiam poſt quinquennium, exaudiri poterit per viam reſtitutionis.

19 Profeſſio nulla an ratificetur a poſſidente in Religione, ignorante tamen nullitatem, ostenditur.

20 Profeſſio nulliter, quia non fuit in eorum inſtructionibus, ſeruata forma præſcripta a Sixto P. poſſunt etiam poſt quinquennium reclamare.

21 Quinquennium intra quod Regularis poteſt deducere cauſas nullitatis ſua profeſſionis, an currat minor, ostenditur.

EPISCOPVS QVANDO habeat iuriſdictionem in Regulares prætendentes ſe per vim ingreſſos religionem?

ALLEGATIO CIV.

1 S Acroſancti Concil. Tridentin. decreto ſeſſione 25. de Regularibus caput. 18. cautum eſt neminem debere compellere ſuam, vel alienam Virginem monaſterium inuitam ingredi, habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere, nec earum ſanciam voluntatem ingrediendi impedire, quæ libera eſſe debet ſub pena Anathematis, his verbis. Anathemati ſancta Synodus ſubijcit omnes & ſingulas perſonas, cuiuſcunque qualitatibus, vel conditionis fuerint, tam clericos, quam laicos, ſeculares, vel Regulares, atque etiam quilibet dignitate fungentes, ſi quomodocunque coegerint aliquam Virginem, vel Viduam, aut aliam quamcunque mulierem inuitam, præterquam in caſibus a iure expreſſis, ad ingrediendum monaſterium, vel ad ſuſcipiendum habitum cuiuſcunque religionis, vel ad emittendam profeſſionem, quique conſilium, auxilium, vel fauorem dederint, quique ſciētes eam non ſponte ingredi monaſterium, aut habitum ſuſcipere, aut profeſſionem emittere quoquo modo eidem actui, vel præſentia, vel conſenſu, vel auctoritate interpoſuerint. Simili modo anathemati ſubijcit eos, qui ſanciam Virginum, vel aliarum mulierum voluntatem veli accipiendi, vel voti emittendi quoquo modo ſine iuſta cauſa impederint, &c. de cuius materia, & intellectu agunt ex nouioribus, qui antiquos citant, Ruſc. de Viſitat. libro 2. capite 15. numero 68. Henrig.